ทุ่งหญ้าแห้งและพรฐานะปุโรหิต

โดย เอ็ลเดอร์ แจ็ค เอ็น. เจอราร์ด
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

“องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ยอห์น 14:26)

สมัยข้าพเจ้าเป็นเด็ก ครอบครัวข้าพเจ้ามีฟาร์มเล็กๆ กับวัวและทุ่งนา เพราะโตในฟาร์มเราจึงต้องทำงานหนัก

วันที่อากาศร้อนวันหนึ่งในฤดูร้อน ข้าพเจ้ากับพี่ชายกำลังทำงานในทุ่งนา ลมพัดแรงและมีฝุ่นฟุ้งในอากาศ ข้าพเจ้าเป็นโรคภูมิแพ้รุนแรง และบางครั้งฝุ่นจากหญ้าแห้งทำให้ข้าพเจ้าป่วย น้ำตาไหล หายใจลำบาก แม้แต่จมูกก็เริ่มมีเลือดออกเพราะข้าพเจ้าเอามือถูจมูกบ่อยมาก

เมื่อคุณแม่ออกมาที่ทุ่งนาและเห็นข้าพเจ้า ท่านบอกให้ข้าพเจ้าเข้าไปในบ้าน ท่านให้ข้าพเจ้านอนบนโซฟาพร้อมกับคลุมหน้าข้าพเจ้าไว้ด้วยผ้าเปียก ไม่กี่นาทีต่อจากนั้น ท่านกลับมาพร้อมคนทำงานในฟาร์มสองคน ทั้งสองสวมเสื้อคลุมกันเปื้อนเลอะฝุ่นหญ้าแห้ง

คนทำงานในฟาร์มเป็นสมาชิกในวอร์ดของเรา พวกเขาวางมือบนศีรษะข้าพเจ้าและเริ่มให้พร ตอนนั้นคุณพ่อข้าพเจ้าไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร ท่านจึงไม่ได้ดำรงฐานะปุโรหิต แต่ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมความรู้สึกขณะชายที่ดีสองคนนั้นให้พรข้าพเจ้า เป็นความรู้สึกที่อบอุ่น สันติ และสงบ หลังจากนั้นข้าพเจ้าไม่รู้สึกป่วยเท่าไรนัก

ต่อมาในชีวิต ข้าพเจ้าตระหนักว่าความรู้สึกนั้นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ บางครั้งเราเรียกพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระผู้ปลอบโยน ข้าพเจ้าชอบชื่อนี้เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปลอบโยนข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกดีขึ้นทั้งข้างนอกและข้างใน

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพรประเสริฐ จงมองหาความอบอุ่นใจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้เกิดขึ้นและพยายามมีความรู้สึกนั้นอยู่กับท่านทุกวัน ●

จากการสัมภาษณ์กับเอไลซา บรอดเบนท์